

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นของกลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยจะพิจารณาหัวข้อเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตมหาวิทยาลัยศรีปทุม นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นิสิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1967) จากประชากร 66,829 คน เมื่อคำนวณแล้วได้ขนาดกลุ่มสำหรับการศึกษาเป็นจำนวน 398 คน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่างหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหน่วยทั้งหมด ขนาดของประชากรซึ่งเท่ากับ 66,829 คน

E คือ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง [Sampling error] ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ ± 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่น 95 %

$$\text{แทนค่าสูตร } n = \frac{66,829}{1 + 66,829 (0.05)^2} = 397.62$$

ดังนั้นจึงควรใช้จำนวนตัวอย่างในครั้งนี้อย่างประมาณ 398 คน จึงจะยอมรับได้

เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง [Sample Technique] จะใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน จากนั้นจะนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาสุ่ม แบบบังเอิญอีกครั้งจาก

ประชากรย่อย * กลุ่มตัวอย่างจริง

ประชากรทั้งหมด

มหาวิทยาลัย	ประชากร	จำนวนการเก็บแบบสอบถาม
มหาวิทยาลัยบูรพา	31,876	190

มหาวิทยาลัยศรีปทุม	23,450	139
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	9,061	55
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	2,442	14
-	66,829	398

เนื่องจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ของกลุ่มเป้าหมาย และเวลาที่จำกัดในการวิจัย ทางผู้วิจัยจึงสามารถเก็บแบบสอบถามได้เพียง 200 ชุดเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจาก การศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนผลสมทางการตลาดที่มีผลต่อซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น

ตอนที่ 2 ความตั้งใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น

ตอนที่ 3 ปัจจัยความพึงพอใจในการเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น

ตอนที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

วิธีการสร้างเครื่องมือ ได้แก่

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือ

นิยาม ปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (Validity)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นพร้อมทั้งคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รศ.ดร.วุฒิชัย สุนทรสมัย ดร.สมบัติ ชำรงสินถาวร อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อพิจารณาตรวจสอบว่านิยามและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อความว่าสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการจะวัดหรือไม่ เพื่อให้เครื่องมือมีความตรงในเนื้อหา (Content Validity)

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนจะนำไปทดลองใช้ (Try-Out)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองความเที่ยง(Reliability) ในภาคสนามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของการศึกษาที่มี ใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค (Cronbach's Alpha

Coefficient) ได้ค่า = .890

6. แก้ไขแบบสอบถามโดยการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ อีกครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนิสิตทั้ง 4 มหาวิทยาลัย
2. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามมาแปรข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เมษายน- พฤษภาคม พ.ศ.

2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้
 - 1.2 บันทึกข้อมูลที่ป้อนรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์
 - 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย
2. การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้างนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติความถี่และค่าร้อยละ
 - 2.2 วิเคราะห์ ระดับปัจจัยในการเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น จากแบบสอบถามที่มีการวัดระดับ 5 ระดับ มาเป็นคะแนน (Interval Scale) ดังนี้

ตอบ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การวิเคราะห์ระดับปัจจัยในการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำมาจัดระดับโดยใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเท่า ๆ กันดังนี้

ค่าพิสัย	ระดับ
4.21-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	เห็นด้วยมาก
2.61-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81-2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

2.3 ใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์เพื่ออ้างอิงผลการทดสอบจากกลุ่มตัวอย่างไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณลักษณะของประชากรกับความพึงพอใจ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ T- test สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 2 กลุ่ม สถิติ F- test สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 3 กลุ่ม ขึ้นไป